

«Η Ελλάς εκκενούται». Κραυγή αγωνίας για τη μετανάστευση των νέων

[Πολιτισμός / Δοκίμια](#)

[Στέλιος Κούκος](#)

Η εισαγωγή που έγραψα για το αφιέρωμα της «Μακεδονίας της Κυριακής» (5/2/2017) που έχει θέμα τη μετανάστευση των νέων μέσα από μια επιστολή κραυγή που δημοσιεύτηκε στη «Μακεδονία» το Φεβρουάριο του 1961.

«Η Ελλάς εκκενούται! Αι νομαρχίαι πολιορκούνται στενώς από χιλιάδας νέων, υγιών, ευρώστων, φιλοτίμων...»!

αφιέρωμα

© MAKEDONIA ©
05/02/2017

Η ΕΛΛΑΣ ΕΚΚΕΝΟΥΤΑΙ!

Επιστολή κραυγή για τη μετοικεσία των νέων, δημοσιευμένη στη «Μακεδονία» το Φεβρουάριο του 1961

«Η Ελλάς εγκενεύεται! Αι αυτοκρατορίες πολλοπλευτεί στον τόπο αυτούς βάθειαν, υπήρχαν, ερυθρότατα, φολόγων...»
Το απόλυτο θέα μπορείται να αντέξει
από το επόμενο πολεμόντα ανακούφωνταν
με πραγματικό προσδόκημα, αλλά στη συνέχεια διαδιδόταν ότι ο νέος αυτός «εκσερ-
πόρος» για μία θέση υπό τον ίδιον,
διό το ζητούν! Και μάλιστα πος «δεν
είναι εκστοτισμές, είναι χαλαρώσεις, είναι
μηρύδες, είναι ολόκληρα καρύο, είναι
αλόκηροι περιφερειώδεις. Ο αύριος είκε
άλλον την Ελλάδαν» ένας θάρευ ικετεύει
την νεολαίαν αλλά και τους παρέλασκες
και μία κραυγή ακούεται: Να φύγετε πάνω
το ζητούμενο!»

καν διαθέσιμους των γρύφων πολεμώντων, αλλά και των αναντιρρίψεων αλληλευάς, τα οποίας περέπλε...»
Και να πω για ακόμη μια φορά συντελεί «ομοεξιτι» και «απόντωσης» στην επιχείρηση της Ελληνικής Απελευθερωτικής Αποστολής. Η αλληλική καυσίμων ξαναστέλεχε σε μεγάλοτερη ένταση καποδιστρούς που μεταλλούσαν είκονα καταγγελέοντος στο δημοτικό τραγούδι και στα δελτία της υπό την Αλέξανδρου Παπαδημητρίου την απόβαση της Ελληνικής Αποστολής στην Καρδαρία καλεόμενη τα θρηνώντα το λαϊκό τραγούδι με τη φωνή του Στέλιου Καζαντζήδη. Και ο κομπάς της Ξενιτσάς μάς από τη φυσική γλώσσα της Καζαντζήδη φωναίται απαραμβίθηκες και συγιαγότρευτος.

Ηλιοκρατία δημιούργησε έναν αφράτως εί-
καντανάκι και τα ιδέα του συγχέθηκαν μεταπο-
τικά με την «Μακεδονία», που αποτελεί
κατά την πολιτική πύργων να αναδιδόται
τις ευθύνες της και να δώσει λιγότερος
την ανάδειξη της μετονομασίας των νέ-
ων, όπως τη χαροκόπεια και μετάση-
τοπογέρηση την κυβερνήσεια, που επλάκω-
ρει και διεκδικείστηκε αυτήν την επο-
νούσια γεγονότηση της χώρας.

Είναι προφορίες οι άριγια για τους οπι-
δημαρχούς που έπεισαν τον εβραϊκό πο-
λιτισμό να αποσύρεται από την Ελλάδα
κατά την περίοδο της Κατοχής στην
από την Σπάρτη με φόρο της Ηλίας από
την Αθηναϊκή κοινωνία. Λαζαρίδης μετά
την αναστοργή της τάσσει

Το απόσπασμα θα μπορούσε να ανήκει σε έκτακτο πολεμικό ανακοινωθέν για μία ηρωική προσπάθεια, αλλά στη συνέχεια διαβάζουμε ότι οι νέοι αυτοί «εκλιπαρούν για μίαν θέσιν υπό τον ήλιον, διά να ζήσουν»! Και μάλιστα πως «δεν είναι εκατοντάδες, είναι χιλιάδες, είναι μυριάδες, είναι ολόκληρα χωρία, είναι ολόκληροι περιφέρειαι. Απ' άκρου εις άκρον της Ελλάδος ένας πόθος κινεί την νεολαίαν αλλά και τους παρήλικας και μία κραυγή ακούεται: Να φύγωμεν διά να ζήσωμεν»!

Κάποιος θα μπορούσε να σκεφτεί πως στην ουσία πρόκειται για κάτι εντελώς αντιηρωικό, αφού η περιγραφή αφορά την προσπάθεια εγκατάλειψης της πατρίδας... Ποια είναι λοιπόν η αλήθεια για αυτήν την ιδιότυπη εν καιρώ ειρήνης «λιποταξία» των νεαρών Ελλήνων;

Την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου του 1961 η εφημερίδα «Μακεδονία», που τις προηγούμενες ημέρες στη δημοσιογραφική έρευνά της κατέγραφε αντίστοιχα γεγονότα, δημοσιεύει ως κύριο άρθρο της μία επιστολή με τίτλο «Η Ελλάς εκκενούται». Η επιστολή φέρει την υπογραφή «Παλαιός Φιλελεύθερος». Η ίδια η εφημερίδα σε μία μικρή εισαγωγή τονίζει πως παρά τις επιφυλάξεις της για ορισμένα σημεία δημοσιεύει ολόκληρη την επιστολή λόγω «της επικαιρότητος του θέματος, των καταδήλως ειλικρινών διαθέσεων του γράφοντος αλλά και των αναντιρρήτων αληθειών, τας οποίας περιέχει...».

Και να που για ακόμη μία φορά συντελείται «αφαίμαξη» και «απίσχναση» της χώρας ή ακόμη και ολόκληρου του ελληνισμού. Η ελληνική κοινωνία ξαναζεί σε μεγαλύτερη ένταση καταστάσεις που προ πολλού είχαν καταγραφεί στο δημοτικό

τραγούδι και στα διηγήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Αυτή τη φορά έρχεται να τις ψάλει ή καλύτερα να τις θρηνήσει το λαϊκό τραγούδι με τη φωνή του Στέλιου Καζαντζίδη. Και ο καημός της ξενιτιάς μέσα από τη φωνή-λυγμό του Καζαντζίδη φαίνεται απαραμύθητος και αγιάτρευτος.

Μία κραυγή όμως και ένα ουρλιαχτό είναι και η ίδια η συγκλονιστική επιστολή που δημοσίευσε η «Μακεδονία», η οποία καλεί την πολιτική ηγεσία να αναλάβει τις ευθύνες της και να δώσει λύσεις για την ανάσχεση της μετοικεσίας των νέων, όπως τη χαρακτηρίζει. Και μάλιστα κατηγορεί την κυβέρνηση, που επιχαίρει και διευκολύνει αυτήν την εγκατάλειψη της χώρας.

Είναι προφανείς οι λόγοι για τους οποίους δημοσιεύουμε εν έτει 2017 την επιστολή αυτή. Η φυγή εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων προς ξένες χώρες στερεί για ακόμη μία φορά τη χώρα από την πιο ζωτική ικμάδα της. Μήπως είναι καιρός λοιπόν να ληφθούν μέτρα για την αντιστροφή της τάσης;

<http://bit.ly/2k619VG>